

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **A. R.**, státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., IČO 45768676
sídlem Poděbradská 173/5, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu ze 14. 5. 2025 jako nepřijatelné

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a žalobní argumentace

- 1. Žalobce požádal 14. 5. 2025 osobně o dočasnou ochranu. Spolu s žádostí předložil svůj cestovní doklad, doklad o zajištění ubytování a potvrzení o studiu na Vysoké škole báňské – Technické univerzitě Ostrava.
- 2. Žalovaný tuto žádost přijal a vystavil žalobci osvědčení o podání žádosti o udělení dočasné ochrany. Následně 25. 6. 2025 zaslal žalobci informaci o důvodech neudělení dočasné ochrany. V ní uvedl, že žalobce nesplňuje žádnou z podmínek pro udělení dočasné ochrany, neboť mu již byla udělena dočasná ochrana v Belgii a zároveň není osobou blízkou držiteli dočasné ochrany, u níž by byly dány důvody zvláštního zřetele hodné. V informaci žalobce poučil, že může do 15 dnů od doručení informace požádat o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza.
- 3. Žalobce se proti postupu žalovaného brání žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Ten spatřuje v tom, že mu žalovaný vrátil žádost jako nepřijatelnou.
- 4. Ke skutkovým okolnostem uvedl, že v Belgii měl udělenou dočasnou ochranu, kde byl se svojí rodinou, neboť ještě nebyl zletilý. Dočasnou ochranu však neprodlužoval a měl za to, že zanikla.
- 5. K samotné přípustnosti a důvodnosti žaloby uvedl, že výluka ze soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace, je rozporná s unijním právem. Na podporu svého názoru odkázal na rozsudek Soudního dvora Evropské unie z 27. 2. 2025, C-753/23, *Krasiliva*.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Ohledně věci samé odkázal žalobce na rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) z 8. 4. 2025, čj. 9 Azs 20/2024-37, a z 3. 4. 2025, čj. 1 Azs 174/2024-42 a 1 Azs 366/2024-42, z nichž dovodil, že § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. nelze v projednávané věci aplikovat, neboť je v rozporu s unijním právem. Podle aktuální judikatury nelze žádost o dočasnou ochranu považovat za nepřijatelnou jen proto, že žadatel má nebo měl dočasnou ochranu v jiném členském státě. Ačkoli platí, že nelze současně čerpat výhody dočasné ochrany ve více státech, NSS jasně vymezil, jak má správní orgán postupovat, zjistí-li, že žadatel již ochranu v jiném členském státě má. Žalovaný má takovou žádost přijmout k věcnému posouzení a ověřit, zda žadatel v době podání žádosti skutečně disponuje platným oprávněním k pobytu. Pokud tomu tak není, musí dočasnou ochranu udělit.
7. Žalovaný měl v této situaci zjišťovat, zda k zániku bulharské dočasné ochrany skutečně došlo a následně měl žalobci udělit dočasnou ochranu v Česku. V žádném případě nemohl považovat jeho žádost za nepřijatelnou. Žalovaný úmyslně nerespektuje judikaturu NSS i SDEU a nadále postupuje v rozporu s unijním právem.
8. Žalobce navrhl, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu jako nepřijatelné byl nezákonný, a zakázal žalovanému pokračovat v porušování žalobcových práv a obnovit stav, který existoval před vrácením žalobcovy žádosti.

2. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný předně uvedl, že v žalobcově případě vydal informaci o důvodech neudělení dočasné ochrany. Žaloba proti informaci je podle něj nepřipustná a soud by ji měl odmítnout.
10. Pokud by tomu tak nebylo, navrhuje žalovaný, aby soud žalobu zamítl. Žalobce je držitel dočasné ochrany v Bulharsku, a navíc ani neuvedl, že na území ČR byl přítomen některý z jeho rodinných příslušníků. Jeho žádost je proto dle zákona č. 65/2022 Sb. nepřipustná a nelze mu ani udělit dočasnou ochranu podle obecných předpisů. Ohledně nepřipustnosti zopakoval žalovaný ty samé argumenty, které již mnohokrát přednesl v jiných řízeních před zdejším soudem (např. v nedávné době v řízení pod sp. zn. 18 A 38/2025 nebo 10 A 86/2025). Je přesvědčen, že institut nepřijatelnosti není v rozporu s evropským právem a zdůrazňuje nové prováděcí rozhodnutí (č. 2025/1460), které dle žalovaného podporuje jeho argumentaci.

3. Posouzení soudem

11. Žalobce se brání proti údajnému nezákonnému zásahu žalovaného žalobou podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba je nepřipustná, neboť žalovaný zásah nemůže být zásahem.
12. Žalobce formuluje svoji žalobní argumentaci, jako kdyby mu žalovaný vrátil jeho žádost o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou postupem dle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. V takových případech se opravdu lze bránit proti postupu žalovaného žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (např. rozsudky NSS z 3. 4. 2025, čj. 1 Azs 174/2024-42, č. 4682/2025 Sb. NSS, a z 27. 6. 2025, čj. 3 Azs 244/2024-54).
13. V projednávané věci je však situace odlišná. Žalovaný totiž nevrátil žalobci jeho žádost s vyznačením důvodu nepřijatelnosti. Dle žalovaného totiž žalobce kromě důvodu dle zákona č. 65/2022 Sb. žádá o dočasnou ochranu i z důvodu hodného zvláštního zřetele dle §

52 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně. Proto jeho žádost posoudil a namísto faktického vrácení žádosti vydal informaci o důvodech neudělení dočasné ochrany.

14. Tento rozdíl je zásadní. Informace, kterou žalovaný žalobci zaslal, je totiž aktem, proti kterému lze podat řádný opravný prostředek – žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza dle § 180e odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (rozsudek NSS ze 4. 7. 2013, čj. 1 Ans 9/2013-39, č. 2973/2014 Sb. NSS). Tento opravný prostředek je aplikovatelný i ve věcech dočasné ochrany (rozsudek NSS z 18. 8. 2023, čj. 5 Azs 39/2023-24, č. 4515/2023 Sb. NSS). Žalovaný ostatně žalobce o možnosti požádat o nové posouzení důvodů v informaci poučil.
15. Soudní přezkum je ve správním soudnictví založen na principu subsidiarity (§ 5 s. ř. s.). Ten „vnáší do soudního řádu správního logické a systematické uspořádání“ (bod 35 nálezu Ústavního soudu ze 14. 1. 2020, sp. zn. III. ÚS 2383/19). Rozšířený senát NSS shrnul význam subsidiarity tak, že „nesmí totiž existovat žádné jiné správní řízení ani žádný jiný moment, kdy osoba v minulosti mohla nebo teprve v budoucnu bude moci chránit své subjektivní hmotné právo v rámci veřejné správy nebo žalobou před správním soudem“ (bod 85 rozsudku z 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS).
16. Žalobcem žalovaný zásah nemůže být zásahem, protože žalobce měl jinou možnost obrany. Mohl požádat o nové posouzení důvodů neudělení víza a teprve v případě, že by neuspěl, se mohl obrátit na správní soud s žalobou proti tomuto konečnému rozhodnutí. Soudní výluka dle § 171 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců se zde neuplatní (bod 36 a 37 rozsudku čj. 5 Azs 39/2023-24).
17. Z ustálené judikatury plyne, že nesprávná volba žalobního typu nemůže být žalobci na škodu. Soud ho v takových případech musí o svém právním názoru poučit a dát mu prostor na reakci a úpravu žaloby (srov. podrobný popis v části 3. odůvodnění nálezu Ústavního soudu ze 14. 8. 2019, sp. zn. II. ÚS 2398/18). V žalobcově případě však není pro výzvu ke změně žalobního typu prostor. Jak plyne z výše uvedeného, žalobce nevyčerpal řádný opravný prostředek, který měl k dispozici. Jeho žaloba proti rozhodnutí by proto byla nepřijatelná dle § 68 písm. a) s. ř. s.

4. Závěr

18. Soud shrnuje, že žalovaný nevrátil žalobci jeho žádost o udělení dočasné ochrany postupem, proti kterému by se bylo možné bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. O jeho žádosti rozhodl, přičemž žalobce mohl proti tomuto rozhodnutí podat řádný opravný prostředek, což však neučinil. Za takové situace soudu nezbylo, než žalobcovu žádost výrokem I. odmítnout jako nepřijatelnou postupem dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
19. Výrokem II. soud rozhodl o náhradě nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. srpna 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.